

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Friderici Karg Bambergensis Franconis. Pax Religiosa Sive De exemptionibus, & subjectionibus Religiosorum

Karg von Bebenburg, Johann Friedrich

Herbipoli, 1680

X. An Abbates habentes facultatem conferendi tonsuram vel minores ordines subditis sibi Regularibus, stante Decreto S. C. Trid. ses. 23. c. 10 conferre possint tonsuram ac minores ordines personis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-38315

clesiæ datam, conferri ordinem Clericalem. Pro *quatuor minoribus* Glossa pluribus in locis privilegium speciale requirit.

131. DIXI: *manus impositio*: in qua nulla actio consecratiua cum interuentu S. Chrysmatis; sed tantum forma quædam precatationis adhibetur c. *manus*. 74. l. q. 1. ad hoc, ut Abbati conferatur exercitium eorum, quæ sunt veluti actus ordinis, nec non insignium Pontificalium. Unde, si quis Abbas renuntiaret suo gradui & dignitati, non amplius validè conferret quicquam eorum, cum destitutus esset caractere, & Abbas esse desisset.

CAPIT X.

An Abbates habentes facultatem conferendi Tonsuram, vel minores ordines subditis sibi Regularibus, stante Decreto S. C. Trid. ses. 23. c. 10. conferre possint Tonsuram ac minores ordines

Ordines personis secularibus habent
 tibus litteras Dimissorias à suis
 Ordinariis?

132. *Sententia Rotanegativa.*

133. *Quamvis S. Congregationi C
 quandoq; aliud visum fuerit, hodie
 eadem stat pronegativa.*

134. *Ratio à priori: cum dubia qua
 conciliatione diversarum declaratio
 annexa.*

132. **V**erba Concilii Tridentini
 habent: *Abbatibus, ac
 quibuscunq;, quantum vis exemptio
 liceat in posterum intra fines alicuius
 ecclesie consistentibus, etiamsi nullius
 ecclesie, vel exempti esse dicantur, cuius
 qui Regularis subditus sibi non sit,
 suram vel minores ordines con
 Super quibus cum de iussu Clementis
 VIII. Cardinalis Seraphinus die 27.
 27. Aprilis 1592. proposuisset in
 dubium initio huius capituli relatu
 maturè discussâ, Domini iuerunt in
 tentiam negativam, hac potissimè*

habentione permoti, quòd, sicut ex Regula:
 à suis *Nemo dat, quod non habet*: Papa non
 ordinato dare non potest licentiam
 conferendi ordines sacros c. *Quando 4.*
 ni Co. *de consuetud.* ita nec Episcopus per
 hodie dimissorias suas dare possit facultatem
 hia qua ei, qui caret illâ facultate ex dispositione
 claratio S. Conc. Tridentini, nisi absurditate ca-
 rere dicatur, quòd licentia inferioris
 tollat inhabilitatem proveniente ex
 dentia Lege superioris c. *Inferior. 4. dist. 21. c.*
 s, ad *cum inferior 16. de major. & obed.*

133. Quamvis autem S. Congrega-
 tionis Concilii super c. 5. *ses. 6.* vili-
 licentiam fuerit contrarium in Casu Bononiensi,
 nullum eidemque Declarationi etiam postea in
 causa Abbatis S. Mariæ de succursu Or-
 dinis montis Oliveti inhaerit: novissi-
 me tamen emanavit ab eadem S. Con-
 gregatione Concilii infra scripta Decla-
 ratio, quæ originaliter extat in libro
 Memorialium pag. 407. videlicet:

*In causa Cathaniensi furis conferen-
 di ordines minores inter Episcopum Ca-
 tha-*

E

tha-

thaniensem ex una, & Monachos
 nis S. Benedicti Congregationis Cassin
 sis, ac alios, ex altera, die 23. Novemb
 1641. S. Congregatio, & c. utraq
 te informante ore, & scriptis, ac va
 nibus hinc inde deductis mature exa
 natis, inherendo decisioni Rota Rom
 sub die 27. Aprilis 1592. coram bono
 Cardinali Seraphino de ordine fel. mem
 Clementis VIII. facta, nec non decla
 rationibus ejusdem S. Congregationis
 decisioni conformibus subsequens, con
 improbatâ opinione contrariâ, Abba
 Regulares benedictos ejusdem Congre
 gationis Cassinensis, seu alterius Congre
 gationis vel ordinis, aut instituti habentis
 etiam jura Episcopalia, seu quasi Ep
 palia, Ususq; Mitre, baculi, & bac
 cendi, ad facultatem primam tonsuram
 & minores ordines conferendi, non
 dictam primam tonsuram, nec alios or
 nes minores, nisi suis subditis Regula
 ribus conferre; non autem Regularibus
 terius Congregationis, Ordinis, vel
 quibus

stitui, etiam si habeant litteras dimissoria-
 rias suorum Superiorum, & consensum
 Ordinariorum, intra quorum diocesum
 fines ipsi Regulares ordinandi existant: &
 multo minus personis secularibus etiam
 habentibus litteras dimissorias à suis or-
 dinariis. Ac propterea inhibuit Ar-
 chiepiscopis, Episcopis, & aliis prela-
 tis inferioribus, ut in futurum concedere
 non audeant supradictas litteras dimisso-
 rias huiusmodi Abbatibus directas, nec
 ab istis recipi. Quod si secus fiat, tam con-
 cedentes, quam ordinantes à collatione
 Ordinum suspensi remaneant, præter a-
 lias pœnas arbitrio ejusdem Congregatio-
 nis reservatas.

Et iterum propositis dubiis, an Ab-
 bates Regulares benedicti habentes iura
 quasi Episcopalia primam tonsuram, aut
 minores Ordines possint conferre secula-
 ribus Clericis, Episcopi jurisdictioni
 subiectis, si modo ipsius Episcopi consen-
 sus accedat: itidem an prædicti Abbates
 possint Regularibus alterius ordinis, quò
 E 2

litte-

litteras dimissoriales suorum Superiorum
Regularium, & consensum Episcoporum
habuerint, possint prædictam consuetudinem
& minores Ordines conferre.

Die decimâ Maji 1658. S. Congregatio
Concilii ad utrumque dubium respon-
dit, non posse.

134. Ratio à priori est, quòd Abbatibus dicta potestas completa non ex privilegio competat, personarum tantùm in privilegio expressas respiciendo, ac dempto privilegio non sit major, quàm cæterorum simplicium Prælatum, quos certum est, accedere ad hunc consensu Episcopi, validè ordinare posse. Secus est de Episcopis, quibus potestatem ordinandi habent ab inalienabili caractere suo, & potestate ordinaria Episcopalis. Cùm igitur privilegium Abbatum, quo solo potestas eorum perficitur, ultra Religiosos sui Ordinis Conventuum haud protendatur: non est recedendum à sententia negativa, si cum Passerino ad c. *Abbatibus*. 3. de

vil. in 6. n. 7. dicatur, ut Is quidem in
 Codicibus suis manuscriptis continen-
 tibz decisiones præfatæ S. Congrega-
 tionis annotatum afferit, quòd S. Con-
 gregatio distinguat inter *Dimissorias gene-
 rales, & speciales* per quas in specie da-
 tur licentia ab Episcopo, ut suus subdi-
 tus ordinari possit ab aliquo Abbate,
 & decernat, non sufficere quidem Di-
 missorias generales; sed requiri specia-
 les, prout decisum in hoc sensu fuisse
 videtur ab eadem S. Congregatione in
 cit. *Bononiæ* si circa quod tamen præ-
 staret consuli S. Congregationem, sic ut
 & super eo, quod apud Nicolium in
lucubr. iur. fur. ad Tit. de stat. & qual.
n. 2. quantum ad nullitatem ordinatio-
 nis factæ in casibus prohibitis, à S.
 Congregatione 26. Junii 1655. legitur
 declaratum fuisse: *Sic ordinatos ab hu-
 jusmodi Abbatibus, non esse iterum or-
 dinandos; sed tantum à Sanctissimo reha-
 bilitationem obtinendam: fortè, ratione
 scandali, cum subordinatio & conne-*

xio Ecclesiasticorum ordinū non sit
 cessaria, seu essentialis, sed ab Ecclesi
 stico Jure tantū descendat. Quanqu
 Barbosa, Novarinus, & alii è diverlor
 legent declarationem S. Congregati
 nis Concilii 8. Maji 1627. editam, q
 dicitur, *si Abbas cessante privilegio, q
 quem tonsuraveris, talem de novo ton
 randum venire.* Ad eò ut P. Donat
 post S. C. Tridentinum Abbatibus
 deat, ut nova & valida privilegia
 procurent à S. sede Apostolica, pro
 gularibus & aliis sibi non subditis, c
 praterita maneant omnino extit

Ubi vides quàm intricata sit hæc
 materia *capite presente*
 discussa.